

РЕШЕНИЕ

№ 24891

гр. София, 21.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 23.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9908** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 284 - 285 от Закона за изпълнение на наказания и задържане под стража (ЗИНЗС), във връзка с чл. 203 и следващите от АПК.

Образувано е по искова молба на Г. В. К., задържан в Затвора [населено място], срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) с искане за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000 000 евро от незаконосъобразни действия при извършен обиск на 01.10.2024 г. в килия № 6 в Затвора [населено място], както и поради поставянето му в неблагоприятни условия за изтърпяване на задържането в килия № 11 в Затвора [населено място] в периода от 01.10.2024 г. до 06.11.2024 г.

В исковата молба се твърди, че на 01.10.2024 г. ищецът бил преместен от килия № 6 в килия № 11 на Затвора [населено място]. На същата дата, около 09:30 часа, в спалното му помещение пристигнали 4-ма надзиратели и двама санитари, без да представят заповед за обиск. Започнали тараш, който записвали с видеокамера. В края на обиска дошъл доктор М. Т. и започнал личен обиск. Двамата санитари го хванали под мишниците и го положили на желязната решетка на леглото, свалили дрехите му и огледали „интимните му места“, като всичко било записано. Било студено, прозорецът бил отворен и от него духал силен вятър. Това унижително третиране му причинило силен стрес, физически и душевни болки. На същата дата, около 11:00 часа, говорил с близките си по Скайп, които се ужасили от състоянието му. В килия № 11 от тавана течала вода и падала мазилка. Прозорецът бил счупен и не се затварял, през нощта било студено. Помещението било пълно с умрели паяци, било прашно и мръсно. На 02.10.2024 г. започнал да кашля и го заболяло гърлото. В М. боледувал от белодробно заболяване като астма, а условията в килията допълнително увредили здравето му. Преди него, в килия № 11 бил настанен гражданин

на Кралство Н., който се оплакал в Посолството на Н. и БХК за нечовешките условия в помещението, след което бил преместен. Счита настаняването си в помещение № 11 за дискриминационно. Претендира обезщетение за претърпените неимуществени вреди в размер на 10 000 000 евро.

Допълнителни съобщения за уважаване на исковата претенция са изложени от адв. Д. в писмени бележки от 02.07.2025 г. и в писмени бележки на ищеца К. от 04.07.2025 г.

Ответникът Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” (ГДИН) при МП оспорва исковата молба в писмен отговор от 28.02.2025 г. В него е посочено, че на 01.10.2024 г., в 10:30 часа, е извършено преместване на задържаното лице Г. К. от спално помещение №6 в спално помещение №11 на 1-ва група на Затвора [населено място], поради предстоящи ремонтни дейности. При преместването е извършен личен обиск на лицето и претърсване на килия №6, което е заснето с боди камера, съгласно окръжно №1953/01.03.2019 г. на гл. директор на ГДИН. С действията си (легнал на пода на спалното помещение) К. се е опитал да затрудни дейността на служителите от НОС, неспазвайки реда и разпорежданията им, за които действия е наказан със „Забрана за участие в колективни мероприятия и извън местата за лишаване от свобода за срок от 2 месеца“. Поради извършване на ремонтни дейности в периода от 01.10.2024 г. до 06.11.2024 г. обв. К. пребивавал в спално помещение №11 на 1-ва група. Видно от справка рег. №1837/20.02.2025 г. от д-р М. Т. - директор на МЦ в затвора С. ищецът е отказвал противотемпературни, противовъзпалителни и антиалергични медикаменти. Ответникът навежда заключение, че общото здравословно състояние на ищеца не се е повлияло от преместването му в друга килия през процесния период. Ответникът оспорва наличието на неизпълнение на вменено от закона задължение, което да ангажира отговорността му по чл. 3 от ЗИНЗС. Твърди липса и недоказаност на неимуществени вреди. Претендира за отхвърляне на иска и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Допълнителни съобщения излага в писмени бележки от 27.06.2025 г., чрез юрк. В..

Участваият в производството по делото прокурор – представител на СГП счита, че исковата претенция е неоснователна и недоказана.

Административен Съд С. - град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в исковата молба доводи, изразеното становище на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото гласни и писмени доказателства, намира от фактическа страна следното:

С писма рег. № 17436 от 18.09.2024 г. и рег. № 17958 от 27.09.2024 г. началникът на О. С. сезирал началника на Затвора [населено място] с информация за системни течове в арестните помещения на етаж № 2 в ареста на [улица], разположени под килии и помещения на Първа група, прилежаща към Затвора С., за което били депозиран три последователни докладни записки с рег. №№123/22.08.2024 г., 16731/009.2024 г. и 17369/17.09.2024 г., всички на О. С.. В арестни помещения № 2, 4, 5, 8 и 13 на 2-ри етаж в ареста на [улица] таваните били увредени от течове, които правели помещенията неизползваеми. Поискано е съдействие за отстраняване на течовете. Визираните обстоятелства се установяват и от цитираните докладни записки – протекъл таван в килии № 4 и 5 на ет.2 на 21.08.2024 г., протекъл таван на 05.09.2024 г. в килия № 2 на ет. 2, протекъл таван на килия № 13 на ет.2, лошо състояние на Пост № 7 в ареста на [улица].

Установява се от Докладна записка рег. № 19333 от 27.09.2024 г. на П. Г., че след разпореждане на началника на Затвора [населено място], че съвместно с О. Г. - техн. р-л строителство - ДП „ФЗД” ТП С., извършили оглед на арестни помещения № 2 на 1-ви етаж и № 2, 8 и 13 на 2-ри етаж в ареста на [улица], при който установили течове от тавана и помещенията били неизползваеми по предназначение - с компрометирани шпакловки, метални елементи на тавана и крайното

покритие на стените и таваните. Тези констатации налагали освобождаване на килии № 4, 5, 6 и 7 с цел обследване на течовете - спиране на водата за няколко дни.

Приложено е обяснение от Р. Ц. А. – настанен в 1-ва група, килия № 16, че на 28.09.2024 г., на излизане за каре „неволно“ оставил кранчето на топлата вода, в резултат на което се наводнила килията.

Установява се от Протокол рег. № 11693 от 02.10.2024 г. на ГДИН – Затвора С., съставен по повод щета 1002882400002, че е извършен оглед на помещения в Първа група на територията на Затвора С. – килии №№ 4, 5, 6, 7, 27, 28 и 29, които се намират над арестните помещения на [улица] при О. С.. При огледа е установено, че причините за възникналите течове и наводняване на Етапна конвойна база – С. са свързани със захранващите тръби, компрометирането на част от санитарните елементи, както и в канализационната система, преминаваща през килиите.

Според докладна записка вх.№ 19557 от 02.10.2024 г. на мл. инсп. М. М. С. – пост № 2, на 1-ва група Затвора С., към 10:30 часа, съвместно с КО В. В., мл. инсп. И. И., мл. И. Ю. Н. и ИСДВР на групата М. М., било извършено преместване на обв. Г. К. от спално помещение (СП) № 6 в СП № 11 на 1-ра група, поради предстоящ ремонт. Били извършени обиск и претърсване на помещение № 6 и личните вещи на обв. К., заснети с боди камера. Не били открити забранени вещи. По време на преместването К. държал висок тон, репликирал разпорежданията на НОС на руски език, легнал на земята, с което попречил на НОС да му се извърши личен обиск.

Установява се от Протокол № 0001327, че на 01.10.2024 г., в 10:30 часа, е извършено претърсване и обиск на основание чл.92 и чл.95 от ЗИНЗС, вр. чл.87 от ППЗИНЗС, от Л. М. Д. на спално помещение, в което е настанен Г. В. К.. При претърсването не били открити забранени вещи. Протоколът е връчен на обискираното лице на 01.10.2024 г., в 11:00 часа.

Установява се от обяснение от 01.10.2024 г. на Л. М. Д., че на същата дата, около 10:30 часа, на територията на 1-ва група, при преместване от 6-то в 11-то спално помещение, подсъдимият Г. К. говорил на висок тон и жестикулирал, легнал на пода на спалното помещение, с което попречил на личния обиск. Бил вдигнат от санитар.

Според обяснение от 01.10.2024 г. на К. Б. С., на същата дата бил дежурен като санитар в болницата, когато бил извикан за преместване на багаж на Г. К. от 1-ва група, при тараш на групата. По време на преместването Г. К. имал претенции към старшините, говорил на руски език, легнал на земята и санитарите го вдигнали, за да му бъде извършен обиск.

Установява се от изискана по реда на чл. 284, ал.3 от ЗИНЗС информация, предоставена с писмо рег. № 1886 от 21.02.2025 г. на началника на Затвора С., че на 01.10.2024г., в 10:30 часа, в присъствието на мл. инсп. М. С., мл. инсп. Ю. Н., мл. инсп. И. И., на командира на отделение В. В., ИСДВР М. М. и на д-р М. Т. е извършено преместване на задържаното лице Г. В. К. от спално помещение № 6 в спално помещение № 11 на 1-ва група, поради предстоящи ремонтни дейности. При преместването е извършен личен обиск на задържаното лице Г. В. К. и претърсване на СП № 6, което е заснето с боди камера, съгласно окръжно № 1953/01.03.2019г. на Главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”. Забранени вещи и предмети не са открити. По време на претърсването задържаният К. е говорил на висок тон на руски език, репликирал е разпорежданията на НОС, легнал е на пода на спалното помещение, с което е попречил на надзирателите при обиска. К. се е опитал да затрудни дейността на служителите, неспазвайки реда и разпорежданията им. За извършеното с тези действия нарушение на чл. 96, т. 3 и т. 4 от ЗИНЗС, вр. чл. 100, ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС, на основание чл. 101, т. 4 от ЗИНЗС, зад. Г. К. е наказан със „Забрана за участие в колективни мероприятия в и извън М. за срок от 2 месеца”.

Във връзка със системните течове в арестни помещения, находящи се на етаж № 2 в ареста на [улица] при О. - С., разположени под килии и помещения на I-ва група, прилежащи към Затвора

[населено място], се наложило да бъдат извършени спешни ремонтни дейности на 6-то спално помещение, обитавано от задържания Г. В. К., за което е преместен от 6-то в 11-то спално помещение. В периода от 01.10.2024г. до 06.11.2024г. обв. К. е пребивавал в СП № 11 на 1-ва група. На 06.11.2024г., след извършените ремонтни дейности той е върнат в 6-то спално помещение.

По молба на задържания Г. В. К., в 11-то спално помещение са демонтирани масата, стола и шкафчето, за да може по-лесно да се придвижва при нужда инвалидната количка. Спалното помещение е 8 кв.м., като освен леглото има самостоятелно санитарно помещение с тоалетна и подвижен душ, има и прозорец, който се отваря за освежаване и достъп на светлина.

Съгласно сведение с № 1837/20.02.2025г. от д-р М. Т., директор МЦ - затвора [населено място] обв. Г. К. не е споменавал нозологична единица астма. Отказвал е противотемпературни и противовъзпалителни, както и алергични медикаменти. Две седмици преди обиска на 01.10.2024г. и две седмици след това е приемал от медицинския център единствено активен въглен и противоболкови мехлеми (поради невралгични болки в раменен пояс и врата). Според д-р Т. общото му здравословно състояние не се е повлияло от преместването в друга килия. Идентични обстоятелства се установяват и от приложеното Сведение рег. № 4343 от 20.02.2025 г. на М. М. – ИСДВР на 1-ва и 6-та групи в Затвора С.

Директорът на МЦ към Затвора С. потвърждава тези обстоятелства в писмо рег. № 1837 от 20.02.2025 г. Според писменото сведение на д-р М. Т. на 01.10.2024 г. К. сам се съблякъл гол и демонстративно легнал на пода на килията – вероятно, за да демонстрира, че е изтезаван. Лекарят и отделният командир му пояснили, че трябва да легне на леглото. В следващите дни при посещения в килията му, той твърдял „...че в килията имало влага, към която бил алергичен от дете...“, но не е споменавал нозологичната единица астма. Отказвал противотемпературни и противовъзпалителни, както и антиалергични медикаменти. Две седмици преди обиска му и две седмици по-късно е приемал от МЦ единствено активен въглен и противоболкови мехлеми (поради невралгични болки в раменен пояс и врата), но със сигурност общото му здравословно състояние не се е повлияло от преместването му в друга килия.

Приложена е Заповед № 453 от 31.10.2024 г. на началника на Затвора С., с която и въз основа на Докладна записка рег. №20646 от 16.1.2024 г. на ИСДВР М. М. и Докладна записка вх. № 19557 от 02.10.2024 г. на мл.инсп. М. М. С., Г. В. К. е наказан със „забрана за участие в колективни мероприятия във и извън М. за срок от 2 месеца“.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Разпоредбите на чл.284-286 от ЗИНЗС, вр. чл.3 от с.з., уреждат защита на осъдените и задържаните под стража лица срещу поставянето им в неблагоприятни условия, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност. Тази правна уредба е приета в резултат на серия от осъдителни решения на ЕСПЧ срещу България за нарушение на чл.3 от ЕКПЧ поради условията за пребиваване в местата за лишаване от свобода в страната ни и пряко кореспондира с абсолютната забрана по чл.3 от ЕКПЧ. Разпоредбата на чл. 3 от Конвенцията защитава една от основните ценности на демократичното общество. Тя забранява по абсолютен начин изтезанията или нечовешкото или унижително отношение или наказание, независимо от обстоятелствата и поведението на жертвата (виж А. и други, цитирано по-горе, § 139, с допълнителни препратки).

За да попадне в обхвата на този член, малтретирането трябва да достигне минимално ниво на

суровост. Оценката на този минимум е относителна и зависи от всички обстоятелства по делото като продължителността на отношението, физическите и психическите последици и в някои случаи пола, възрастта и здравословното състояние на лицето. Въпреки, че малтретиране, което постига този минимум, често включва действителна телесна повреда или силно физическо или психическо страдание, дори и при липса на такива, когато отношението унижава или принизява човек, показвайки липса на уважение или води до засягане на неговото човешко достойнство, или предизвиква чувство на страх, страдание или малоценност, което може да разбие моралната и физическата устойчивост на този човек, то също може да попадне в обхвата на забраната на чл. 3. За да попадне задържането специално под чл. 3 от Конвенцията, страданието и унижението трябва да надхвърлят неизбежния елемент на страдание и унижение, свързани със самото лишаване от свобода. В този случай властите трябва да гарантират, че едно лице е задържано при условия, съвместими с уважението към човешкото достойнство, че начинът и методът на изпълнение на наказанието лишаване от свобода или друг вид мярка за задържане не подлага човека на стрес или трудности с интензитет, надвишаващ неизбежната степен на страдание, присъща на наказанието, и че предвид практическите изисквания на лишаването от свобода, здравето и благосъстоянието на този човек са гарантирани в достатъчна степен.

При оценка на условията на задържане по чл. 3 от Конвенцията е особено важно да бъде взето предвид кумулативното въздействие на тези условия, както и конкретните твърдения, направени от въпросното лице, и времето, което той или тя е прекарал/а в тези условия. Дори когато всеки отделен аспект от тези условия е в съответствие с националното законодателство, техният кумулативен ефект може да бъде такъв, че да доведе до нечовешко или унижително отношение по смисъла на чл. 3 от Конвенцията.

Липсата на намерение за унижаване или принизяване на задържания чрез поставянето му в лоши условия, въпреки че е фактор, който следва да бъде взет под внимание, не изключва категорично установяване на нарушение на чл. 3 от Конвенцията. Крайната липса на място в затворническа килия има голяма тежест при оценката на това дали условията на задържане са в нарушение на чл. 3 от Конвенцията. Дори пренаселеността да не е толкова сериозна, че да представлява сама по себе си нарушение на чл. 3 от Конвенцията, според ЕСПЧ, тя все пак може да доведе до нарушение на тази разпоредба, ако се комбинира с други аспекти на условията на задържане – като например липса на уединение при използване на тоалетната, лоша вентилация, липса на достъп на естествена светлина и свеж въздух, липса на подходящо отопление или липса на основна хигиена – това води до ниво на страдание, което надвишава това, присъщо на задържането. В случая, ищецът няма оплаквания поради пренаселеност или липса на достатъчно площ при изтърпяване на наказанието.

Освен размерът на наличното пространство, други аспекти на физическото състояние на задържане също са от значение за оценката на съответствие с чл. 3 от Конвенцията. Тези елементи включват по-специално достъп до упражнения на открито, естествена светлина или въздух, наличие на вентилация, адекватност на отоплението, възможност за използване на тоалетната в уединение и съответствие с основни санитарни и хигиенни изисквания. По този начин, дори и в случаите на затворнически килии, които осигуряват **3-4 квадратни метра** жилищна площ на един лишен от свобода, може да има нарушение на този член, ако **факторът на пространството е съчетан с липса на вентилация и осветление**.

За да бъде приета основателност на иска за вреди с правно основание чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, следва кумулативно да бъдат доказани: 1. акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с което се нарушава чл. 3 от

закона; 2. настъпила, в резултат на нарушението имуществена/неимуществена вреда в правната сфера на ищеца, която се предполага до доказване на противното по силата на въведената с разпоредбата на чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС оборима презумпция и 3. пряка и непосредствена причинна връзка между вредите и нарушението (в този смисъл е Решение № 15247 от 12.11.2019 г. по адм. д. № 813/2019 г., III отд. на ВАС).

Предвид заявените с исковата молба оплаквания, съдът следва да установи:

А/ поставен ли е бил ищецът в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода (чл. 3, ал. 2 ЗИНЗС), *достигащи прага на нечовешко или унижително отношение* (чл.3, ал.1 от ЗИНЗС) и изразяващи се в действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото му достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност, малоценност, на *стрес или трудности* с интензитет, надвишаващ неизбежната степен на страдание, присъща на наказанието (чл. 3, ал. 2 ЗИНЗС), съответно: претърпял ли е неимуществени вреди, които да са пряка и непосредствена последица от тези условия – конкретно при извършен му обиск и претърсване на 01.10.2024 г., както и при настаняването му в спално помещение № 11 в периода от 01.10.2024 г. до 06.11.2024 г.

Б/ съумял ли е ответникът (арг. чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС) да опровергае твърдението за претърпени неимуществени вреди, като установи и докаже, че не е бездействал, осигурявайки през исковия период „благоприятни условия за изтърпяване на наказанието“. Оборимостта на презумпцията по чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС не освобождава ищеца от отговорността да проведе от своя страна пълно и главно доказване (чл. 154, ал. 1 ГПК) на твърдението за понесени неимуществени вреди, които са пряк резултат от поставянето му в неблагоприятни условия в нарушение на чл.3, ал.1 и ал.2 от ЗИНЗС.

По силата на чл.95, ал.1-2 от ЗИНЗС претърсвания на спални, работни и други помещения в местата за лишаване от свобода се извършват от служители на охранителния състав в присъствието на лишени от свобода или на техен представител, които са настанени в съответните помещения или ги ползват. За извършените обиски и претърсвания се съставя протокол, в който се отразяват резултатите от провеждането им. Протоколът се подписва от длъжностното лице и от лишения от свобода.

Съгласно чл.92, ал.2 от ЗИНЗС за предотвратяване на престъпления и на други нарушения лишения от свобода могат да бъдат подлагани на обиск с разрешение на началника на затвора.

В идентичен смисъл са разпоредбите на чл.87, ал.1-2 от ППЗИНЗС, според които при извършване на обиск и претърсване, както и при проверка на личните вещи на лишения от свобода се съставя протокол от служителите, които са ги извършили, независимо дали са намерени или не неразрешени вещи и предмети. Екземпляр от протокола се предоставя на обискираното лице или на обитателите на претърсеното помещение.

Съгласно чл.85, ал.1-2 от ППЗИНЗС за предотвратяване на престъпления и нарушения в местата за лишаване от свобода се извършват обиск на затворниците и претърсване на жилищните, производствените и сервизните помещения. Обиските и претърсванията се извършват от надзорно-охранителния състав, а при необходимост се привличат и други служители.

Установява се от писмените доказателства по делото, че претърсване и личен обиск на ищеца на 01.10.2024 г. са предприети във връзка с неговото преместване от 6-то СП в 11-то СП. Легитимната цел на преместването се установява по категоричен начин, а именно необходимост от спешен ремонт на арестни помещения на ареста на [улица] към О. С.,

които се намират непосредствено под *спално помещение № 6*, в което е бил настанен К.. Установява се от Сведение рег. № 4343 от 20.02.2025 г. на М. М. – ИСДВР на 1-ва и 6-та групи в Затвора С., че по същата причина е преместен и друг лишен от свобода С. О. Т. – от 5-то в 18-то спално помещение. Дължим е извод, че осъществено преместване е по обективни причини, а не се дължи на субективно или дискриминационно отношение от страна на служители и длъжностни лица при ответника спрямо ищеца К..

По молба на ищеца от 01.10.2024 г., още на същата дата в СП № 11 са демонтирани масата, стола и шкафчето, за да може по-лесно в него да се придвижва лицето, вкл. с инвалидна количка. Спалното помещение е 8 кв.м., със самостоятелно санитарно помещение с тоалетна и подвижен душ, с прозорец, който се отваря за освежаване и достъп до светлина (л.73). Тук е мястото да се отбележи, че в исковата молба не се съдържат оплаквания от визираните аспекти на изтърпяване на мярката – недостатъчна жилищна площ, липса на достъп до санитарен възел, до светлина или свеж въздух. Оплакванията на ищеца касаят начина на осъществяване на личния обиск – при унизителни условия, както и поставянето му в такива условия в периода от 01.10.2024г. до 06.11.2024 г. в СП № 11 – с течаща вода и падаща мазилка от тавана, счупен прозорец, студено, мръсно, прах, мръсотия, хлебарки, дървеници, липса на ток и осветление (уточнителна молба от 28.11.2024 г.), които условия му причинили увреждане на здравето.

Тук е мястото да се посочи, че по делото не се доказва твърдяното от ищеца влошаване на здравословното му състояние в процесния период поради преместването му от едно в друго СП. Според сведение с № 1837/20.02.2025г. от д-р М. Т., директор МЦ - затвора [населено място], обв. Г. К. не е споменавал нозологична единица астма. За процесния период е отказвал противотемпературни и противовъзпалителни, както и алергични медикаменти. Две седмици преди обиска на 01.10.2024г. и две седмици след това е приемал от медицинския център единствено активен въглен и противоболкови мехлеми (поради невралгични болки в раменен пояс и врата), а не както поддържа адв. Д. в хода по същество – поради претърпени болки.

Съвкупната преценка на събраните по делото писмени доказателства не навежда съда на извод за унизително третиране на ищеца на 01.10.2024 г., при извършен му личен обиск, по повод на преместването му от 6-то в 11-то СП. Според докладна записка вх.№ 19557 от 02.10.2024 г. на мл.инсп. М. М. С. – пост № 2, на 1-ва група Затвора С., по време на преместването К. държал висок тон, репликирал разпорежданията на НОС на руски език, легнал на земята, с което попречил на НОС да му се извърши личен обиск. Според писменото сведение на д-р М. Т. на 01.10.2024 г. К. сам се съблякъл гол и демонстративно легнал на пода на килията – вероятно, за да демонстрира, че е изтезаван. Дори според писмените сведения от 01.10.2024 г. на л. св. Л. М. Д. и К. Б. С., на същата дата, около 10:30 часа, на територията на 1-ва група, при преместване от 6-то в 11-то спално помещение, подсъдимият Г. К. говорил на висок тон и жестикулирал, легнал на пода на спалното помещение, с което попречил на личния обиск, респ. се наложило да бъде вдигнат от санитарите. По време на преместването Г. К. имал претенции към старшините, говорил на руски език, легнал на земята и санитарите го вдигнали, за да му бъде извършен обиск.

Разпитан като свидетел Л. М. Д. потвърждава написаното от него писмено сведение, без да помни конкретен случай, тъй като „в групата непрекъснато някой се оплаквал за нещо“. При разпита си като свидетел пред съда мл. инспектор М. С. също потвърждава

написаното в изготвена по случая докладна записка.

В о.с.з. на 14.04.2025 г., в присъствието на процесуални представители на страните, съдът извърши преглед на приложено по делото вещественно доказателства – диск, съдържащ записи от обиска на ищеца на 01.10.2024 г. Дискът съдържа запис от 10:05 часа до 11:00:59 часа. На първия файл, за времето от 10:05 часа до 10:53 часа, при прегледа на диска, съдът не отбеляза пререкания между ищеца К. и служители на ГДИН, които осъществяват претърсването и обиска му. Напротив, тонът между тях е спокоен и касае пояснения относно преместването на вещите на К.. На втория файл, в 10:56:28 часа ясно си личи, че самият К. съблича връхната си дреха, т.е. без да е помолен за това от служителите на ГДИН, което напълно потвърждава писменото сведение на д-р М. Т. от 01.10.2024 г., че К. сам се съблякъл гол и демонстративно легнал на пода на килията. В 10:58 часа се вижда г-н К. на пода на помещението, след което са извикани служители с бели престилки, вероятно, за да го подпомогнат в изправянето му (сведения на Л. М. Д. и К. Б. С.). Именно в този момент се чува повишаване на тона от страна на г-н К., но служителите му отговарят спокойно. В 10:58:34 часа г-н К. пита „Защо?“, служителите от НОС му отговарят със спокоен тон. В 10:58:48 часа г-н К. казва, че го боли ръката, вероятно по повод опита да бъде изправен на крака. В 10:59:20 часа г-н К. е изправен на крака. Прегледът на видеозаписа не потвърждава защитната теза на адв. Д. в хода по същество на спора, че се чуват стенания на задържаното лице.

Дължим е извод, че прегледът на видеозаписите от личния обиск на ищеца на 01.10.2024 г. не потвърждават твърденията му за обидно и унизително отношение от страна на служителите на ГДИН. Обискът е протекъл спокойно, като ищецът сам се е съблякъл гол и е легнал на пода на помещението. Действително, за кратък период от около няколко минути (около три пълни минути) камерата не е насочена към ищеца и именно тогава се чува как ищецът повишава тон, но въпреки това между него и служителите на НОС не възникват пререкания, още по-малко – се чуват стенания от страна на задържания. Повишаването на тона на разговор в никакъв случай не указва на употреба на физическа сила, обидни думи или действия от страна на служителите на ГДИН спрямо лицето. С други думи, дори да са установени известни пререкания между тях, те в никакъв случай не достигат до прага на суровост, необходим за да се установи нарушение на чл.3 от ЗИНЗС по време на претърсването и личния обиск на ищеца Г. К. на 01.10.2024 г. От прегледа на записа не се установяват твърденията за преживени от ищеца по време на обиска силен стрес, физически и душевни болки. За обиска е съставен протокол, който е връчен на ищеца. С аргумент от чл.95, ал.2 от ЗИНЗС и чл.87, ал.2 от ППЗИНЗС на ищеца следва да бъде връчен екземпляр от протокола за претърсване и обиск, което изискване в случая е спазено. Записът на обиска е воден съобразно окръжно №1953/01.03.2019 г. на гл. директор на ГДИН. Не се установява служители на ГДИН да са свалили дрехите му или да са огледали „интимните му места“, както се твърди в исковата молба.

Относно условията, при които е бил настанен ищецът в периода от 01.10.2024 г. до 06.11.2024 г. съдът намира, че следва да кредитира свидетелските показания по делото. Макар ищецът да не навежда твърдения относно размера на помещение № 11, с оглед изискването за кумулативното съобразяване на всички аспекти от условията, съдът следва да отбележи, че не се установяват нарушения относно размерите на помещението, наличието на самостоятелно тоалетно помещение, както на достъп до въздух, светлина и вода. Според представена по делото справка по реда на чл.284, ал.3

от ЗИНЗС (л.155) размерите на помещението и прозореца съответстват на нормативните изисквания. Релевантни към процесния случай са показанията на св. Д., според които настаненото лице може свободно да се придвижва в помещението между мебелите, т.е. размерите на помещението не препятстват свободното движение в него.

Свидетелят К. И. К., като представител на БХК, установява, че е посетил спалното помещение на г-н К. през месец октомври 2024 г. в Затвора С. и лично разговарял с ищеца на руски език. Пред свидетеля К. се оплакал от условията в килията, от влагата, от това, че килията е тясна, от състоянието на стените и на тавана. Свидетелят огледал цялата килия, при което споделя своето виждане, че *условията във всички килии са нечовешки и унижителни, в нарушение на чл. 3 от ЕКПЧ*. Основанието за това е, че килията е около 10 кв. м. дълга, от едната страна има легла, в дъното има тоалетна, която не е отделена от килията – само до някъде е оградена (за това обстоятелство в исковата молба няма оплакване). Според св. К., тоалетната е източник на влага за цялата килия. Свидетелят лично установил влагата, а К. му показал някакви места по стените и тавана, където действително имало влага. Според свидетеля К., условията в помещението били унижителни, тъй като „в тази тоалетна или килия“ се очаквало подсъдимият/осъденият да прекара остатъка от живота си.

Съдът намира, че показанията на св. К. са общи и касаят негови субективни изводи и впечатления от спалните помещения на Първа група в Затвора С.. На този извод навежда твърдението му, че там „се очаква да прекара остатъка от живота си“, каквито оплаквания не се съдържат в исковата молба. От другите доказателства по делото не се установява спалното помещение да е тясно, още повече, че още на 01.10.2024 г. от него, по желание на К., са премахнати всички мебели, които пречат на движението му с инвалидна количка. Дори да се кредитират показанията в частта относно наличието на влага в помещението в периода м. октомври 2024 г., което не се установява от другите доказателства по делото, то единствено поради наличие на влага по стените и тавана на помещението не може да се приеме, че е достигнат прага на суровост на третирането, необходим, за да се приеме доказаност на нарушението по чл.3 от ЕКПЧ, респ. чл.3 от ЗИНЗС. Напр. на приложения снимков материал на л.157-158 не се установява подобна влага, нито условия в него, които да са в нарушение на визираните разпоредби.

Другият свидетел Й. - Ф. Стелингверф потвърждава пред съда, че към края на м. септември и през м. октомври 2024 г. е бил настанен в Първа група на затвора, но не помни конкретно в кое помещение. Свидетелят установява, че е в затвора от около 5 години, управата на затвора е много адекватна и винаги е реагирала незабавно при негови забележки. Имало е случаи, при които той е молил за помощ Посолството на Кралство Н., но след това реакцията на затвора е била бърза и адекватна. Свидетелят не установява да е пребивавал в помещения, в които да е имало паяци или падащи парчета от тавана. Не си спомня за счупен прозорец в някое помещение. Установява няколкократно проблеми в различни килии с водата, но без същите да са драстични, напротив „същото е както и у дома“, „може да се случи и в хотел“. При наличието на конкретен проблем, имало няколко възможности за разрешаването му – да повикаш чрез почукване на вратата на килията надзирател или да говориш с ИСДВР. Съществувала и възможност за разговор с администрацията било в писмен вид, било под формата на изслушване и най-вече с управата, така че при възникнал проблем, той се разрешавал изключително бързо.

Показанията на св. Стелингверф не потвърждават твърденията в исковата молба за

условия в СП № 11 на Първа група на Затвора С., които да достигат прага на суровост, необходим за установяване на нарушение на чл.3 от ЕКПЧ, респ. чл.3 от ЗИНЗС. С други думи, не се установява поведение, което уронва човешкото достойнство или може да породи чувство на страх, незащитеност или малоценност у настанено в пенитенциарно заведение лице.

Както съобразно цитираната практика на Съда в С., така и съгласно чл.284, ал.2 от ЗИНЗС, в случаите по чл. 3, ал. 2 съдът следва да вземе предвид *кумулятивното въздействие* върху лицето на условията, в които се е изтърпявало наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, продължителността, както и други обстоятелства, които имат значение за правилното решаване на спора. В конкретния случай, съдът установи, че част от твърденията на ищеца за нарушение на чл.3 от ЗИНЗС, са недоказани. В друга част наведените в исковата молба факти и обстоятелства не достигат прага на суровост за установяване на нарушение по чл.3 от ЕКПЧ, респ. чл.3 от ЗИНЗС. Съдът следва изрично да отбележи, че дори да съобрази съвкупното въздействие на всички фактори, които ищецът е описал в първоначалната си исковата молба и последвалите уточнения, то не може да се приеме, че тяхното кумулативно въздействие достига прага на суровост за установяване на нарушение по чл.3 от ЕКПЧ, респ. чл.3 от ЗИНЗС. Липсват всякакви данни по делото оплакванията на ищеца да надхвърлят обективно присъщите ограничения при изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ или да са уронили човешкото достойнство на ищеца, като са предизвикали у него чувство на страх, незащитеност или малоценност, каквито са нормативните изискванията за установяване на нарушение на чл.3 от ЕКПЧ, респ. чл.3 от ЗИНЗС.

По изложените съображения е дължимо изцяло отхвърляне на исковата претенция. Неоснователно се поддържа в писмените бележки на адв. Д., че представените от ответника писмени доказателства установяват необходимост от ремонт на СП № 11. Напротив, именно поради течове в спалните помещения на Първа група на Затвора С. се е наложил ремонт на *находящите се под тях* арестни помещения № 2, 4, 5, 8 и 13 на 2-ри етаж в ареста на [улица], респ. освобождаване на килии № 4, 5, 6 и 7 Първа група на Затвора С., а не на килия № 11. Посещението на св. К. в Затвора С. през м. октомври 2024 г. не е било по повод на жалби от л. св., а по искане на Британски съд. Приложеното към писмената защита от 04.07.2025 г. на ищеца К. Решение № 287 от 13.6.2025 г. на ВКС по н.д. № 1110/2024 г. е неотносимо към спора.

При този изход на спора разноски следва да се присъдят в хипотезата на чл.286, ал.2 ЗИНЗС – когато искът се отхвърли изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството. Разноските на ответника по производството възлизат на дължимото съгласно чл.143, ал.3 от АПК юрисконсултско възнаграждение, което следва да се присъди в максималния размер от 100 лв. съгласно чл.27ж от Наредбата за заплащането на правната помощ, съобразно фактическата и правна сложност на спора и наведените в исковата молба фактически обстоятелства.

Водим от горното и на основание чл. 285 от ЗИНЗС, във връзка с чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ, **Административен Съд С. - град, I отделение, 69 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО иска на Г. В. К., находящ се в Затвора С., срещу Главна дирекция

"Изпълнение на наказанията" с правно основание чл.3 от ЗИНЗС с искане за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000 000 евро от незаконосъобразни действия при извършен обиск на 01.10.2024 г. в килия № 6 в Затвора [населено място], както и поради поставянето му в неблагоприятни условия за изтърпяване на задържането в килия № 11 в Затвора [населено място] в периода от 01.10.2024 г. до 06.11.2024 г.

ОСЪЖДА Г. В. К., ЕГН [ЕГН], находящ се в Затвора С., да заплати на основание чл.286, ал.2 от ЗИНЗС на Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“, [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Тричленен състав на Административен съд София град.

СЪДИЯ: